

RECU LL DE PREMSA

Dimecres,
25 de novembre de 2015

Ajuntament de Roses
www.roses.cat

MOTOCICLISMO

Michelin "Aún queda trabajo con el delantero"

Goubert, su director técnico, dice que "los pilotos pueden ir rápido ahora, pero deben hacerlo con más confianza para luchar en carrera"

Michelin regresa al Mundial de MotoGP en 2016. No será hasta el 20 de marzo, en Qatar, cuando comprobemos cómo se comportan sus neumáticos en carrera, pero los test realizados hasta la fecha han señalado cuál es el asunto marcado en rojo: el neumático delantero. "Con el delantero aún tenemos trabajo por hacer, pero quedan unos meses donde podemos probar cosas. Habrá test oficiales y tenemos un par de sesiones, así que lo aprovecharemos", promete Nicolas Goubert, director técnico de Michelin Racing. "Diría que el perfil está fijado y vamos a jugar con los compuestos. Aunque los pilotos pueden ir rápido ahora, deben hacerlo con más confianza para luego en carrera atreverse a luchar con los rivales", añade.

Los pilotos llevaron a cabo dos jornadas de test en Chester para entender los nuevos

compuestos. Todos coincidían en que el neumático delantero de repente perdía adherencia. "Debes favorecer el frenado con la moto recta", comentaba Bautista. Lorenzo afirmaba: "Al entrar en las curvas perdemos estabilidad y también cuando llegamos al máximo de potencia". Y Viñales apuntaba: "Sufri algunos accidentes y tenemos que entender qué hace que el neumático delantero de repente pierda agarre".

Pese a esas dudas, desde Michelin aseguran que los nuevos test servirán para mejorar. "Debemos realizar cambios ya que para algunos pilotos era la primera vez que probaban unos Michelin y tienen que ajustar sus reglajes y modificar su estilo de pilotaje. Por eso hubo, desafortunada-

mente, caídas, pero fue un gran punto de partida con tiempos rápidos", comenta Goubert en la web de MotoGP.

Mientras que el neumático delantero ofrece dudas, el trasero convenció plenamente.

"Nos centraremos en adaptarlo a las distintas condiciones. El 90% del trabajo ya está hecho", aclara el director técnico de Michelin Racing, satisfecho del comportamiento de los neumáticos intermedios y de mojado: "Es bueno hacer más días de prueba, pero en

Brno tuvimos a dos pilotos haciendo varias vueltas con estos neumáticos y los resultados fueron bastante buenos. Confiamos en ofrecer buenos neumáticos para lluvia, pero claro que sería bueno hacer una última prueba". —H. MARTÍNEZ

Trasero
"Nos centraremos en adaptarlo a las distintas condiciones"

EN PRUEBAS. Los pilotos de MotoGP tratan de acostumbrarse a los nuevos Michelin para 2016.

ION COMUNICACIÓN

Álex, en la universidad. El pequeño de los Márquez acudió a la Rey Juan Carlos de Madrid, donde entregó el título de 'expertos en seguridad vial' a 200 alumnos del curso puesto en marcha en colaboración con Arval, la compañía de movilidad de BNP Paribas.

El 'seamless' de la Suzuki le da alas a Maverick

"Trabajamos con la electrónica única y el cambio; las impresiones son positivas", dice

"Último día de colegio". Así se tomaba Maverick Viñales, vía Twitter, la segunda jornada de test en Sepang, donde Suzuki ha dado un paso más en la pretemporada 2016 (o posttemporada 2015, uno ya no sabe...). Y el piloto de Roses (Girona) se vuelve con buen sabor de boca, no hay duda. "Han sido días muy intensos; hemos probado muchas cosas y estoy contento porque hemos trabajado ya la electrónica de 2016. El primer contacto ha sido positivo y me deja con la sensación de que tiene un gran potencial", comenta el piloto revelación de la temporada.

Maverick fue la gran baza del equipo Suzuki ECSTAR en Sepang, donde no ha podido estar Aleix Espargaró debido a la lesión en las vértebras tras la caída sufrida la pasada semana. Viñales estuvo acompañado por Takuya Tsuda y Nobuatsu Aoki.

Las grandes novedades en la GSX-RR fueron la electrónica unificada que montarán

Maverick, en Sepang.

todas las MotoGP en 2016, además de los neumáticos Michelin. Maverick también pudo disfrutar de la caja de cambios seamless, una ayuda de la que ya disponían Honda o Yamaha. "Estoy contento de probar la nueva caja de cambios seamless, estábamos esperando a hacerlo y mis impresiones son muy positivas. El circuito no estaba del todo limpio, lo que significa que no hemos podido ir al máximo, pero para nuestro equipo el trabajo ha estado bien", comentaba Maverick tras el test de Suzuki en Sepang. Hoy le llega el turno a Honda, Yamaha y compañía en Jerez. —H. MARTÍNEZ

LA INTRAHISTORIA

POR HÉCTOR MARTÍNEZ

Ticktum: 16 años y un castigo ejemplar

Podríamos decir que a la Federación Británica de Automovilismo no le ha temblado el pulso. Podría decirse también aquello de que *así se las ponían a Felipe II...* porque el asunto que estaba sobre la mesa no ofrecía lugar a dudas. Daniel Ticktum ha sido sancionado por dos años tras lo sucedido en Silverstone el 27 de septiembre. Un dato para calibrar el carácter ejemplar del correctivo: Daniel tiene 16 años.

Para hablar de pruebas evidentes, lo mejor que se puede hacer es abrir comillas: "Chocó en la primera vuelta con un rival (Ricky Collard), ignoró 13 banderas amarillas, cuatro banderas amarillas dobles, dos banderas blancas, 15 avisos de coche de seguridad, con el cual adelantó...". Es decir, que Ticktum ignoró todo lo ignorable. La Federación toma ahora esta decisión por lo que su presidente, Guy Spollon, califica de

acciones "totalmente irresponsables y censurables". Fue descalificado de las tres carreras del fin de semana; era su segunda descalificación triple del año, lo que arruinaba sus opciones de ser campeón del MSA Championship (F4).

El castigo ejemplar iba a cocinarse a fuego lento, pero todos aseguraban que la MSA no iba a echarse atrás. Daniel sabe que hizo mal. "Quiero pedir disculpas a mis compañeros pilo-

tos y a toda la gente que me ha apoyado en la competición. También a todos los comisarios y trabajadores de la MSA que estuvieron en Silverstone aquel fin de semana. He sido un estúpido e intentaré aprender las importantes lecciones que me deja aquel fin de semana", confesaba a Autosport. Daniel ha aprendido la lección. Lo peor para él es que tiene unos cuantos meses por delante para seguir recapacitando.

Els socis del GEiEG veuran de franc l'Uni-Azkoitia

► Els abonats dels clubs de l'ADN gironí també tindran entrada gratuïta mostrant el PasSport a taquilla, el dia de la presentació dels equips base

GIRONA | J.R.

■ L'Spar Citylift Girona aprofitarà el partit d'aquest diumenge (18.00) contra el cuer de la Lliga Femenina, l'Añares Rioja Azkoitia, per fer la presentació de tota la base del projecte que, des d'aquesta temporada, ha unit esforços amb el GEiEG. Per aquest motiu tots els socis del conjunt grupista podran accedir de franc al duel, amb la qual cosa s'espera una magnífica entrada a Fontajau per donar suport a les colíders de la competició. L'Uni reprendrà diumenge la Lliga després d'una aturada de seleccions en què ha tingut dos en-surts majúsculs: la marxa de Chelsea Gray a l'Agü Spor turc i la lesió d'Artemis Spanou en el Grècia-Suïssa del cap de setmana passat, que la tindrà entre sis i vuit setmanes de baixa.

Per al partit d'aquest cap de setmana l'Spar Citylift també convidarà els abonats dels clubs que, com l'Uni, formen part del projecte ADN Gironí (Girona FC, Girona CH, CEB Girona i CPA Girona). Només caldrà mostrar a la taquilla el PasSport que entrega cada entitat als seus associats i que cal activar al web d'ADN gironí per accedir a una localitat gratuïta. A falta de quatre partits pel final de la primera volta (Añares Rioja,

L'afició de Fontajau aplaudint les jugadores de l'Spar Citylift Girona.

Gran Canària, Mann Filter i Perfumerías Avenida) l'equip de Miguel Ángel Ortega és colíder amb un balanç de 8-1 idèntic al de les salmantines. La classificació per a la Copa de la Reina està pràcticament encarrilada.

Mentretant l'Uni segueix accelerant la contractació d'una nova jugadora que permeti reforçar l'equip davant les baixes de Gray i Spanou. L'aler pivot grega encara trigarà uns dies a operar-se perquè pateix una inflamació al dit afectat i no es pot dur a terme la intervenció. Al club esperen que Spanou pugui estar recuperada

per disputar la Copa de la Reina, programada per al primer cap de setmana de febrer.

Equips base

Des d'aquesta temporada l'Uni Girona i el GEiEG treballen plegats els equips base, després de l'acord que van tancar l'estiu passat i que feia temps que s'estava gestant amb l'objectiu de potenciar el bàsquet femení de la ciutat i la província. Aquesta fusió freda afecta els equips júnior i cadet i és per dues temporades. Diumenge s'aprofitarà el partit per fer-ne la presentació a Fontajau.

HANDBOL

El Barça busca un nou record a la lliga Asobal

BARCELONA | EFE/Ddg

■ L'Ademar rep aquest vespre (20.30, C+Deportes) un Barcelona Lassa que intentarà superar el registre de 72 victòries consecutives a la Lliga ASOBAL que posseeix el Granollers des de fa més de quatre dècades. Tanmateix, si fa algunes temporades la visita al municipal lleonès era temuda pel conjunt català, en l'actualitat la diferència de potencial entre els dos equips fa complicada la sorpresa.

BÀSQUET FEMENÍ

Espanya vol fer un altre pas cap a l'Europeu

ZAMORA | EFE/Ddg

■ Víctor Lapeña, entrenador de la selecció espanyola de bàsquet davant l'absència de Lucas Mondelo, confia a aconseguir avui (20.00) una victòria en el partit que enfrontarà Espanya contra Finlàndia a Zamora per fer «un pas molt gran» cap a la classificació per a l'Europeu de 2017. La selecció, amb Marta Xargay, ja va vèncer dissabte Suècia.

Maverick Viñales veu un «gran potencial» a la seva Suzuki del 2016

SEPANG (MALÀISIA) | EFE/Ddg

■ El pilot gironí Maverick Viñales va comentar, al final de les dues jornades de test al circuit malai de Sepang, que «la primera presa de contacte» amb la seva Suzuki GSX-RR ha sigut «positiva» i va destacar el seu «gran potencial» per al proper Campionat del Món de MotoGP.

«Hem provat moltes coses i estic content perquè hem pogut tastar l'electrònica de 2016. La primera presa de contacte ha sigut positiva i em quedo amb la sensació que té un gran potencial», va dir el català en declaracions facilitades per l'equip Suzuki.

Maverick Viñales va explicar que l'esperat canvi *seamless* o sense espais entre les marxes li va deixar una impressió «molt positiva». «Però encara tenim moltes coses en què treballar i hi ha espai per millorar», va afegir.

Tot i que la brutícia del circuit li va impedir esbrèmer al màxim la

moto, Viñales va afirmar que els tests van ser bons per al seu equip. «Ara tenim un munt d'informació per treballar durant l'hivern i per arribar preparats a les proves de febrer», va sentenciar.

El pilot de Roses competirà la temporada vinent, per segon any consecutiu, a MotoGP després que aquest 2015 s'hi hagi estrenat convertint-se en el millor debutant. Maverick va tancar el Mundial de la màxima categoria en dotzena posició i un total de 97 punts, just per sota del seu company d'equip Aleix Espargaró. El gironí ha sigut notícia perquè segons va anunciar Catalunya Ràdio fa algunes setmanes diverses marques se'l rifen, en veure-hi un talent de futur. De moment, però, Viñales seguirà a Suzuki per segon any.

El seu cosí Isaac, mentretant, farà el salt de categoria la propera campanya, passant de Moto3 a Moto2 a través de l'estructura de l'equip francès Tech3.

El GEiEG cadet és el millor català a Saragossa

► El conjunt cadet de la secció de gimnàstica rítmica, format íntegrament per gimnastes grupistes, va aconseguir el 22è lloc en el Campionat d'Espanya Base de Saragossa. Les grupistes van ser el primer conjunt català classificat i certifiquen el bon nivell de rítmica que ha aconseguit la secció.

El CR Girona va al Campionat d'Espanya Base

► El Club Rítmica Girona ha participat per primer cop al campionat d'Espanya Base amb dos conjunts, benjamí i cadet, amb una execució excel·lent. Les gimnastes Nora i Carla (CR Girona), Erika i Lucia (AER Quart) i Andrea (IME Palafrugell) van fer un bon paper en l'estatal disputat a Saragossa.

El GEiEG presenta la secció d'atletisme a Palau

► Dissabte passat, al Complex Esportiu del GEiEG, a Palau, es va fer la presentació de la secció d'atletisme grupista. Més de 200 atletes de totes les modalitats es varen agrupar per fer la foto de grup i rebre les instruccions generals per a una nova i il·lusionant temporada.

El CC LEFA Team incorpora Judith i Laia Fores

► El Club Ciclista LEFA Team incorpora les bessones Judith i Laia Fores Soler a l'equip 2016. Tenen 20 anys i ja en fa 10 que s'entrenen i competeixen en BTT. Ara les podem veure en la categoria sub 23 femenina competint en BTT i carretera. Les dues germanes seran la imatge de Niner Espanya.

Salvador Cardús

El primer pas de la ruptura

La llista dels deu controls específics i addicionals per a l'aplicació a Catalunya del Fons de Liquiditat Autònomic (FLA) que va anunciar el Consell de Ministres espanyol divendres passat significa, ras i curt, la intervenció de l'autonomia catalana. De manera subreptícia, àvola i transgredint el pacte establert a la Constitució espanyola, s'intervé l'autonomia catalana sense haver de recórrer a l'article 155. I si la recent llei de Seguretat Nacional –que dona la capacitat al Govern central per mobilitzar els Mossos d'Esquadra “per garantir la defensa d'Espanya”– i la reforma de la llei orgànica del Tribunal Constitucional –amb capacitat per suspendre els càrrecs públics que incompleixin les seves sentències– ja suposaven un afront directe a l'autonomia catalana, aquesta darrera decisió és el cop definitiu.

Cal advertir, pels que s'apressaran a dir que els primers a trencar el pacte són els sobiranistes catalans, que l'origen de tot plegat es perd a l'inici mateix del procés autonòmic. Primer, per la seva mala resolució –per indeterminació– constitucional. Després, en els desafiaments militars i polítics posteriors, del 23-F a la Loapa. I encara pels ajornaments en els traspassos de competències o les seves recuperacions per la via de les lleis de bases. Sense oblidar, esclar, els incompliments de les sentències del Tribunal Constitucional. I, sobretot, pel nyap dels retalls a la reforma de l'Estatut del 2006 i la sentència del Constitucional, del 2010, després del referèndum. Una història de despropòsits, males voluntats i menyspreus de tothom amb tothom –encara que no tots amb les mateixes responsabilitats–, de la qual no s'escapa cap partit per molt que ara algun es faci el distret.

Sigui com sigui, i amb la mateixa astúcia que l'Estat espanyol sempre ha demostrat per incomplir els pactes que podien limitar la seva acció arbitrària i, per tant, autoritària, ara ha sabut utilitzar la porta del darrere per fer allò que per la porta del davant, la suspensió de l'autonomia, li podia comportar costos electorals interns i fins i tot un cert escàndol internacional. S'ha de reconèixer la imaginació dels cossos tècnics de l'Estat a

l'hora d'oferir mesures dràstiques al Govern espanyol al marge de qualsevol procediment legal que pogués ser impugnat. De manera que el Consell de Ministres ha pogut presentar davant de l'opinió pública un conjunt de mesures en positiu, com qui vol garantir el compliment de la llei, quan de fet el que fa és desmantellar el nucli central del mateix autogovern, humiliant el Govern de la Generalitat, tractant-lo no sols d'incompetent, si-

OSCAR ASTROMUJOFF

nó de delinqüent a qui cal aplicar presó preventiva.

La lectura de les deu mesures anunciades pel Consell de Ministres de divendres passat fa posar els pèls de punta. Deixem ara de banda que es tracta d'uns recursos que s'han obtingut amb escreix per l'aportació fiscal dels mateixos catalans i pel préstec dels quals, a sobre, es paguen uns interessos –gairebé 2.000 milions d'euros del 2012 al 2015– que l'Estat no ha de pagar pels crèdits que només ell pot aconseguir a cost zero. I passem per alt que algunes de les mesures, de fet, ja s'estaven aplicant. Doncs bé, entre altres coses, s'estableix que els recursos no passaran en cap cas per la Generalitat. Que es pagarà factura a fac-

tura, sense anticipacions. Que només serviran per allò que determini el Ministeri d'Hisenda. Que l'Estat controlarà –en temps real– totes i cadascuna de les factures que pagui la Generalitat, ni que no ho siguin pel FLA. Que s'actua per evitar l'ocultació d'informació de la Generalitat, i que si passa això es castigarà suspent pagaments del FLA. Que s'establirà un sistema electrònic per tal que qualsevol funcionari pugui delatar el Govern si creu que incompleix alguna d'aquestes mesures. I que s'ha obert una investigació per un incompliment –suposat, tot i que el document el dona per fet– d'informació sobre 1.300 milions, dels qual el conseller Mas-Colell ja va donar explicacions.

La conseqüència de tot plegat és clara. Abans que els sobiranistes hagin materialitzat cap dels passos que els havien de portar a poder afrontar amb garanties –és a dir, com sempre s'ha sostingut, de manera dialogada i si pot ser acordada– una secessió legitimada democràticament per un referèndum final i un procés constituent, l'Estat espanyol s'ha avançat liquidant ell mateix el pacte autonòmic. Com que no en sóc expert, no puc avaluar la transcendència jurídica d'aquestes decisions ni la resposta, també jurídica, que s'hi pot donar. Ara bé, políticament, em sembla clar que no som davant d'una simple mesura cautelar, sinó que hi ha materialització d'un trencament polític real del qual no estic segur que ens hàgim adonat en tota la seva transcendència històrica.

El recurs per part del Govern espanyol a l'existència d'un “estat de risc per l'interès general” que li permet prendre mesures tan radicals com aquestes s'escapa de qualsevol dels supòsits establerts per la llei i suposa la creació del marc d'inseguretat jurídica i política que el sobiranisme, precisament, volia evitar de totes totes. En la mesura que ha pogut agafar l'independentisme parlamentari en un moment de desconcert i amb un govern en funcions, la reacció del Parlament mateix i del Govern no han estat a l'alçada del desafiament. El pacte constitucional estava en qüestió, però encara ningú no s'havia atrevit a fer el primer pas per trencar-lo de manera efectiva. Espanya ja l'ha fet.●

Joaquín Luna

L'alumna de les botes vermelles

La humanitat té, per naturalesa, bones intencions, i els homes, també per naturalesa, les tenim dolentes. La naturalesa no té la culpa que les coses siguin així, ni jo del fet que, en la meua etapa de professor universitari, quedés corprès d'aquella alumna desperta que, un bon dia, es va presentar a classe amb botes vermelles.

–No em crec que no tinguessis rotllo amb cap alumna.

Pel que sembla, a la universitat d'una amiga indepe una barbaritat així ni és titular de portada ni notícia. Vaig quedar parat.

–Esclar que no. El dubte ofèn!

Però no ho vaig dir perquè fa vell, i el que vaig pensar en realitat va ser:

–Ni se m'havia acudit...

Les dones tenen una opinió equivocada dels faldillers i pensen en malfactors sense llei que avui dormen a Tulsa i demà a Oklahoma. I això que gràcies als faldillers són felices amb la parella i dormen més confiades, pensant en com n'arriben a ser de canalles els faldillers i el mal viure que els donarien.

Deu fer tres anys, ja, que vaig deixar de fer classes i l'alumna desperta de les

Les dones tenen una idea equivocada dels faldillers: un professor no s'enrotlla amb una alumna!

botes vermelles se'n va anar a Londres, convertida en exalumna. Recordava que li vaig parlar molt d'Abd el-Krim, moro de la moreria, i l'interès que va demostrar per Abd el-Krim. Vaig donar voltes al record perquè no havia trobat mai una persona interessada en Abd el-Krim, de manera que fa uns dies la vaig convidar a sopar a Londres.

Naturalment, jo havia de presentar un aire acadèmic-informal perquè de bon començament ella veïés no l'ex-professor venerable sinó un faldiller ressuscitat.

Com era de témer, vaig triar un restaurant molt per sobre de les meves possibilitats. Asseguts al Kaspar's de l'hotel Savoy, vaig buscar un aliat estratègic: un llenguado de Dover. Hauria pogut ser un llenguado del Cantàbric, però ella no havia conegut cap llenguado de Dover i jo sí, cosa que reforçava la meua estatura acadèmica, en espera que la textura –a 38 lliures esterlines– li obrís el cor.

–Saps què? Des de fa poc visc amb un paio. És espanyol, molt maco. Em sentia sola, a Londres.

Naturalment, el sostre del Savoy se'm va ensorrar i vaig veure el somriure burleta d'Abd el-Krim entre les columnes de l'hotel. El desastre d'Annual es va consumir quan un client del Beaufort, el bar del Savoy, alegre i simpàtic, em va felicitar per tenir una filla tan atractiva.

Ahir vaig rebre correu electrònic de l'exalumna de botes vermelles per comunicar-me, alegre, que ve a Barcelona per Nadal i vol que li faci un forat per sopar.

–No! Que tu tens nòvio i jo males intencions.

–Ha, ha, ha. Què hi té a veure que tingui nòvio, amb el sopar?

La Generalitat posa espelmes i les exalumnes es riuen de les meves males intencions. Que n'és de trist ser faldiller!●

Oriol Pi de Cabanyes

Maillol, el grec

Aristides Maillol és el gran escultor clàssic modern de la primera meitat del segle passat. Nascut i mort (1861-1944) a Banyuls de la Marenda, a la Catalunya al nord del Pirineu, el seu pare ja li va posar Aristides per admiració a les virtuts dels antics. Vinguets de Grècia, els focuus no havien fundat ja colònia a Marsella? **I Roses i Empúries** no eren a tocar, tot i que des del segle XVII, a l'altra banda de la frontera? I Maillol no vol dir, també en el català del Rosselló, el plançó de cep estacat a terra el primer any que es planta la vinya? I no humanitzen el paisatge rocós del seu país natal les vinyes en pendent fins al mar ordenades pels temples als costers de llicorella de Cotlliure, Banyuls i Portvendres?

Maillol era un home senzill, de poques paraules, agut observador de l'entorn, do-

tat d'una profunda capacitat de contemplació. Captava l'eternitat en tots els detalls d'una realitat només aparentment fugissera. Si la majestat dels Pirineus que van fins ran de Mediterrani és ja un prodigi de formes admirable, Maillol sembla tenir sobretot una preocupació: que la figura humana s'harmonitzi idealment amb les esveltes formes de l'orografia. És una idea que venia dels grecs arcaics, de la Grècia arcàdica, una pura sensualitat conscient de la vida viscuda en plenitud de l'instant, anterior a tota lògica i a tota dialèctica.

Fa uns anys ja hi va haver una important retrospectiva de Maillol a la Pedrera. Ara, també inspirada per Alex Susanna (que signa al catàleg unes lúcides reflexions sobre l'escultor), es pot visitar l'exposició *Maillol i Grècia* al Museu Marès (quin mi-

llor espai que aquest creat per qui va ser escultor i gran col·leccionista d'escultura?). S'hi fa referència al viatge de Maillol a les fonts gregues (Castàlia!) la primavera del 1908, en companyia del comte Kessler, el seu mecenes alemany. I ara han editat per a l'ocasió, acarant l'original francès i la seva traducció catalana, les fins ara inèdites *Notes d'un viatge a Grècia*, “aquest bell país que ha entrat tan profundament dins meu que viuré sempre amb ell”.

“Una gran emoció!”–exulta–. Maillol esculpeix com els grecs l'apoteosi de la humanitat: eleva el cos a eix categòric de la vida, aquesta vida que en l'art es perpetua, de mortal a immortal. Nues, les seves figures de fang i de bronze proclamen que l'ésser, aquí, és un estar: indiferent, olímpic com la naturalesa, serè, no dominat per cap por.●

Quin restaurant aconseguirà una estrella Michelin?

Tot a punt per a la gala de la 'Guia Michelin' que aquest dimecres anunciarà quins restaurants de l'Estat entren al seu Olimp

THAÏS GUTIÉRREZ BARCELONA ACTUALITZADA EL 24/11/2015 11:25

Twitter share button (18), Facebook share button, + share button, 0 comments, Email icon, Print icon

Els germans Roca tenen tres estrelles des de l'any 2009 / CÈLIA ATSET

Els daus són a l'aire. Totes les mirades estan posades al tauler. I la decisió està a punt d'arribar. Aquest dimecres 25 de novembre serà una nit d'emocions i decepcions en la presentació de la 'Guia Michelin Espanya i Portugal 2016'. La cita serà a Santiago de Compostel·la, al Parador Hostal dos Reis Católicos, i allà es coneixeran quins restaurants entren a l'Olimp de la Guia vermella, quins es consoliden i quins perden valor. A Catalunya [l'any passat ens vam quedar amb la sensació que la Guia havia estat poc generosa](#): es van perdre quatre estrelles, Jordi Cruz i Paco Pérez es van quedar a les portes de la tercera amb l'Àbac i el Miramar, respectivament. Nandu Jubany i els germans Torres també es van quedar sense segona estrella. Tot això fa que enguany a Catalunya hi hagi l'esperança que la Guia sigui més generosa.

El director de relacions exteriors de la 'Guia Michelin', Àngel Pardo, assegura que en aquesta edició s'ha apostat "pel planter", i en declaracions a Efe afirma que "aquest any el creixement serà en les primeres estrelles, que estan molt repartides per tota la Península, fet que marca la diferència d'un país, perquè això és la banqueta i el futur de la cuina".

Segons Pardo, tampoc s'ha de tenir por "de cap mala notícia", perquè no hi haurà cap "patacada", tot i que sí que reconeix que "es perdran algunes estrelles". Però no en dona més detalls. Els secrets de la Guia seguiran sent secrets fins dimecres al vespre.

Relleu generacional

L'únic que sembla segur és que la Guia seguirà apostant pel relleu generacional de la cuina espanyola, com ja va fer en l'edició del 2014 en donar la tercera estrella al DiverXo de David Muñoz. L'any passat no hi va haver cap restaurant que aconseguís la tercera estrella, i les expectatives, enguany, són altes.

PUBLICITAT

ESTILS

L.F. Gais i bisexuals a la recerca d'espai

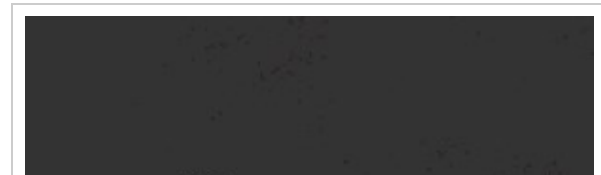
THAIS GUTIÉRREZ Ferran Adrià: "La cuina és un ofici duríssim"

LLIBERT FERRI Homes: molt més que mascles

ARA Neix una escola per als valencians que no saben fer paella

PUBLICITAT

MBRE
CAL
AY

MPT
IAL

CA
GE
AGE

27 DE
MA
FF

20%
AD

LA
VI
#LA

Actualment, a l'Estat hi ha vuit restaurants amb tres estrelles, entre els quals destaquen dos catalans: El Cellar de Can Roca, dels germans Roca, i el Sant Pau, de Carme Ruscalleda. Ara, molta gent desitja que la tercera estrella sigui per a un restaurant de Barcelona, que a diferència de Madrid, no té cap triestrellat en aquests moments, tot i el seu gran poder gastronòmic i la seva projecció internacional gràcies a la seva cuina.

Opcions dels restaurants catalans

En aquesta edició, els restaurants catalans que aspiren a la tercera estrella són l'Àbac, de Jordi Cruz.; l'Enoteca i el Miramar, de Paco Pérez; el Lasarte, de Martín Berasategui; Les Cols, de Fina Puigdevall, i el Moments, el restaurant de Raül Balam, fill de Carme Ruscalleda, a l'Hotel Mandarin.

En la categoria de restaurants que ja tenen una estrella i aspiren a la segona n'hi ha molts, però destaca el Caelis, dins l'Hotel Palace de Barcelona; el Casamar, a Llafranc; el Villa Retiro, a Xerta; el Dos Cielos, dels germans Torres, dins l'Hotel Me; el Tickets, d' Albert Adrià; **Els Brancs, a Roses**; el Cinc Sentits o Can Jubany, el restaurant de Nandu Jubany. Finalment, entre els que podrien aconseguir la primera estrella hi ha ben posicionats La Taverna del Clínic, el Disfrutar o l' Espai Kru, tots tres a Barcelona.

Si voleu consultar totes les estrelles que hi ha a Catalunya, trobareu la informació [aquí](#).

Contingut relacionat

- Consulta les estrelles Michelin que tenen els restaurants de Catalunya
- Mala collita per la cuina catalana a la Guia Michelin 2015: l'Àbac es queda a les portes de la tercera estrella

Etiquetes

gastronomia estrelles Michelin guia Michelin

Comparteix a facebook

Comparteix a twitter

Comentaris

TAMBÉ ET POT INTERESSAR

"Valls: 'Comprenc Rajoy, però França necessita ajuda'", a la portada d'"El País"

La CUP nega ara que les discrepàncies internes puguin trencar el partit i referma el seu no invertir Artur Mas

La bogeria catalana

0 Comentaris

No hi ha comentaris. Sigues el primer a comentar aquest contingut.

Comenta

Si no tens usuari de l'ARA

Activa'l 30 dies gratis

[Ja tens usuari de l'ARA? Inicia sessió](#)

A la portada de l'Ara.cat

"Valls: 'Comprenc Rajoy, però França necessita ajuda'", a la portada d'"El País"

L'examen de 'La TDP'

Piqué, defensa d'anada i tornada d'un equip que disfruta

Madonna es desferma al Palau Sant Jordi

El 3 de 9 sense folre, el nou castell 'impossible'?

El Porró de Roses

Menú diari i menús especials per a grups

Tapes

Arrossos i Fideuas

Torrades Plats combinats

**C/ TRINITAT, 72
ROSES
657.655.572**

Guia de Roses

Me gusta esta página 5791 Me g

Quim Masferrer, de Teatre de Guerrilla, porta diumenge vinent l'obra "Temps" al Teatre Municipal de Roses

CULTURA

25/11/2015 - 18:11

Què li passa pel cap a una persona a la qual li acaben de comunicar que li queden 90 minuts de vida? Això és el què li passa a Quim Masferrer, el protagonista de "Temps", l'obra dirigida per Ramon Fontserè, que es podrà veure diumenge vinent, a les sis de la tarda, al Teatre Municipal de Roses. El preu és de 12 euros.

Durant aquesta hora i mitja que li queda de vida el protagonista sent la més autèntica i plena llibertat que mai podrà gaudir un ser humà. La llibertat de passar comptes, de dir de veritat tot el què pensa, de ser sincer per una vegada. El protagonista de "Temps" té la llibertat de saltar-se les normes polítiques socials i morals. La llibertat del qui no poden ni multar, ni empresonar, ni castigar...

Una hora i mitja d'intensa tristesa, de crítica desbocada, d'ironia, de comiats, planys, records, olors, amics, paisatges... que mai més no sentirà. Un allau de desitjos insatisfets, d'aquelles coses que li quedaran pendents al protagonista d'haver fet en aquesta vida. Un cúmul, de rancúnia, ràbia, venjança... la llibertat de riure's del mort i de qui el vetlla: el públic. La tragicomèdia de la vida en 90 minuts. S'obre el teló i comença el compte enrere.

El preu de les entrades per a la representació de diumenge és de 12 euros. En el cas de persones amb dret a descompte (jubilatats, Carnet Jove i carnet Biblioteca de Roses), el preu és de 10 €. Els menors de 16 anys (acompanyats per un adult) i les parelles lingüístiques de Roses tenen entrada gratuïta.

Les entrades poden adquirir-se a les taquilles del Teatre o bé telefònicament, el dijous i el divendres previs a la representació, de 12 a 14 h. El mateix dia de l'espectacle la taquilla s'obrirà una hora abans de la funció per a la venda de les entrades disponibles.

0 comentaris

Ordena per: Capdamunt ▼

Afegeix un comentari...

Facebook Comments Plugin

Notícies

M'agrada

Comparteix

» 16 lectures
A 4 persones els agrada.
Inscriu-te. per a veure què agrada a les teves amistats.

Comparteix 4

G+1 0

[Tornar enrere](#) [Anar a l'inici](#)

Roses. Quim Masferrer, de Teatre de Guerrilla, porta diumenge vinent l'obra 'Temps' al Teatre Municipal de Roses

Publicat el Dimarts, 24 Novembre 2015 07:00 Escrit per Ajuntament de Roses

Què li passa pel cap a una persona a la qual li acaben de comunicar que li queden 90 minuts de vida? Això és el què li passa a Quim Masferrer, el protagonista de "Temps", l'obra dirigida per Ramon Fontserè, que es podrà veure diumenge vinent, a les sis de la tarda, al Teatre Municipal de Roses. El preu és de 12 euros.

Durant aquesta hora i mitja que li queda de vida el protagonista sent la més autèntica i plena llibertat que mai podrà gaudir un ser humà. La llibertat de passar comptes, de dir de veritat tot el què pensa, de ser sincer per una vegada. El protagonista de "Temps" té la llibertat de saltar-se les normes polítiques socials i morals. La llibertat del qui no poden ni multar, ni empresonar, ni castigar...

Una hora i mitja d'intensa tristesa, de crítica desbocada, d'ironia, de comiats, planys, records, olors, amics, paisatges... que mai més no sentirà. Un allau de desitjos insatisfets, d'aquelles coses que li quedaran pendents al protagonista d'haver fet en aquesta vida. Un cúmulo, de rancúnia, ràbia, venjança... la llibertat de riure's del mort i de qui el vetlla: el públic. La tragicomèdia de la vida en 90 minuts. S'obre el teló i comença el compte enrere.

El preu de les entrades per a la representació de diumenge és de 12 euros. En el cas de persones amb dret a descompte (jubilats, Carnet Jove i carnet Biblioteca de Roses), el preu és de 10 €. Els menors de 16 anys (acompanyats per un adult) i les parelles lingüístiques de Roses tenen entrada gratuïta.

Les entrades poden adquirir-se a les taquilles del Teatre o bé telefònicament, el dijous i el divendres previs a la representació, de 12 a 14 h. El mateix dia de l'espectacle la taquilla s'obrirà una hora abans de la funció per a la venda de les entrades disponibles.

Fitxer adjunt: 1448348402Quim Masferrer al TMR.doc

